

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: „Élénkítsük fel nagyszerű emlékét“

Cím: Emlékünnepség Szabó Ervin születésének
nyolcvanadik évfordulóján

Forrás: *Népszabadság*

1957. 8. 23.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Idő

1957.

Személy

Szabó Ervin

Helyszám

A Szabó Ervin Könyvtár központi házában szerető, gondos kezek kis kiállítását rendeztek Szabó Ervin írásaiból, könyveiből, régi ényképekből, emlékekből. Nyolcvan éve született a magyar munkásmozgalom és a magyar kultúra e nagy alakja.

Munkásörtség állt glédában az ünnepségen Szabó Ervin emlékére. Révész Ferenc, a Szabó Ervin Könyvtár igazgatója, a könyvtár dolgozóinak nevében idézte a nagy előd emlékét. *Rámutatott, hogy ez az elméleti férfitú milyen gyakorlatias volt a könyvtár és a tudományos könyvtár megalapításánál.* Szabó Ervin negyvenegy rövid életében át harcolt a magyarországi feudalizmus megdöntéséért, hirdette a szocializmus igazát, s maradandó emlékművet állított magának pusztán azzal a ténnyel is, hogy Magyarországon először adta ki Marx és Engels műveinek egy kétkötetes válogatott gyűjteményét.

A Magyar Szocialista Munkáspárt nevében Haász Árpád egyetem tanár emlékezett meg Szabó Ervinről.

— Ugy vélem, hogy Szabó Ervin is a magyar munkásmozgalom kimagasló egyéniségei közé tartozik. A Magyar Szocialista Munkáspárt egyik feladatául tűzte ki a munkásmozgalom történetének felülvizsgálását, mindenfajta egyoldalúságtól, torzítástól való megtisztítást. Mai emlékünnepünk hozzájárulás ahhoz, hogy felénkítsük a munkásmozgalom nálunknál fiatalabb generációi számára Szabó Ervin nagyszerű emlékét.

Haász Árpád elvtárs beszélt Szabó Ervin életéről. 22 éves korában mint fiatal diák bekapcsolódik a Magyar Szocialdemokrata Párt munkájába. Kimagasló helyet foglal el Budapest munkássága, haladé embereket művelődésének segítésére kifejtett érdemei miatt. megszervezte az első nyilvános fővárosi könyvtárt és az elmaradt Magyarországon a szocialista irodalom olyan gyűjteményét állította össze, amely a kulturális fejlődés magas fokán álló országok könyvtáraival is felvette a versenyt.

Haász Árpád elvtárs felidézte a századeleji forradalmi munkásmozgalom harcait és nagy személyiségeit. Kiemelte, hogy Szabó Ervin vezette a század elején az ellenzék harcát az opportunizmus hinárjába süllyedő pártvezetőség szemben. Hamarosan ki is vált a Szocialdemokrata Pártból. De az oportunista szocialdemokratizmus iránt való kérlelhetetlen gyűlölete egy másik végletbe sodorja: szindikalista lesz. Félreismeri a pártnak, mint élcsapatnak a jelentőségét a munkásosztály felszabadításáért folyó harcban. — A párt szerepének lebecsülése volt élete legnagyobb tévedése. A párt hiányát részben ösztönösen, de nem utolsósorban az orosz forradalom hatásaképpen éreztük mi, az első világháború idejében köréje csoportosult forradalmi munkások és fiatal szocialista értelmiségiek is.

Ha akkor ez nem is volt bennünk eléggé tudatos, a munkásmozgalom évtizedei és nem utolsósorban az október 23-i ellenforradalom, az azt megelőző és azt követő események keserű tapasztal-

talatok árán győzhettek meg erről mindenkit.

Azért hagyhatott Szabó Ervin olyan mély és maradandó nyomot a magyar munkásmozgalomban — folytatta —, mert ő alkalmazta nálunk akkoriban legharsányabban a kritika fegyverét az opportunizmus ellen.

Ma, mikor pártunk síkraszáll a munkásmozgalom három generációjának összeforrásáért, nem feledkezhetünk meg Szabó Ervinről, akinek oly nagy érdeme volt a ma élő első generáció, a 19-esek egy részének formálásában. Élete művét büszkén állíthatjuk fel a magyar munkásmozgalom nagyszerű tettei között, személyét pedig büszkén állíthatjuk munkásmozgalmunk legnagyobb történelmi alakjai közé — fejezte be megemlékezését Haász Árpád elvtárs.

Az ünnepségen koszorút helyezt el Szabó Ervin emlékére a Magyar Szocialista Munkáspárt, a KISZ, a Párttörténeti Múzeum, a Hazafias Népfront, a Béketanács és több kulturális intézmény nevében megjelenő küldöttség.